

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/5/2024

■ **1ο μέρος**

Νίκος Κανελάκης, *Inflection Point - Inemuri - Apex - Scala*,
ακουσματική μουσική

Inflection Point: Το *Inflection Point* αντιπροσωπεύει τη δια βίου πάλη ενός ατόμου με το άγχος και την ανασφάλεια στην προσπάθεια του να βρει την ηρεμία και τη γαλήνη. Αυτό το δίπολο παρουσιάζεται στο έργο με τη μορφή των δύο άκρων, του έντονου θορύβου του αστικού τοπίου και της ηρεμίας του φυσικού τοπίου. Η ιδέα για το έργο προήλθε από επίσκεψη μου στο μετρό της Αθήνας τον περασμένο χρόνο. Ως ένας άνθρωπος που ζει εδώ και χρόνια μακριά από τα αστικά κέντρα, μου ήταν άγνωστες οι εικόνες που αντίκρουσα μέσα στους συρμούς και τους διάφορους σταθμούς των τρένων. Κόσμος σε διαρκή ένταση για να προλάβει το επόμενο τρένο, έντονο περπάτημα -σχεδόν βιαστικό-, συνεχή ροή κίνησης, γρήγοροι ρυθμοί και μια γενικότερη αίσθηση ανησυχίας και μελαγχολίας. Η ίδια συνθήκη και στο ηχοτοπίο. Συνεχείς ανακοινώσεις από τα μεγάφωνα, βήματα και φωνές που αντηχούσαν στις μεγάλες αίθουσες των στάσεων και ο χαρακτηριστικός θόρυβος -ικανός για να σου προκαλέσει δέος από το μέγεθος και την ένταση του- που ξεπροβάλλει μέσα από το τούνελ καθώς πλησιάζει το τρένο στη στάση. Όλα αυτά τα ερεθίσματα που μπορούν να προκαλέσουν αναταραχή, αίσθηση κλειστοφοβίας και άγχους αποτυπώνονται σε αυτό το έργο ως ψυχολογικά εμπόδια τα οποία πρέπει ο χαρακτήρας μας να υπερπηδήσει για να εξασφαλίσει τη γαλήνη που τόσο πολύ αναζητεί. Για να το πετύχει αυτό είναι αναπόφευκτο το να φτάσει σε μια έξαρση και κορύφωση της έντασης -μεταφορά της ψυχολογικής κατάστασης που βιώνει- η οποία θα τον οδηγήσει σε ένα κρίσιμο σημείο ή αλλιώς σε ένα σημείο καμπής.

Inemuri: Το *Inemuri* είναι η ιαπωνική πρακτική του ύπνου μεταξύ των καθημερινών δραστηριοτήτων του ανθρώπου αλλά κυρίως κατά τη διάρκεια της εργασίας. Αυτό μπορεί να προκύψει μεταξύ των συναντήσεων στη δουλειά, στο δρόμο για το σπίτι ή ακόμα και στην αναμονή για το τρένο μετά από μια βραδινή έξοδο. Έτσι, στο έργο παρουσιάζονται οι σκέψεις και τα συναισθήματα του χαρακτήρα μέσα στην καθημερινότητά του αλλά και κατά τη διάρκεια του *Inemuri* στο οποίο ονειρεύεται. Θα παρατηρήσουμε ότι τα συναισθήματα και οι σκέψεις του χαρακτήρα μας παραμένουν ίδια καθώς οι διάφορες καταστάσεις της καθημερινότητας που μπορούν να προκαλέσουν άγχος και ανασφάλεια μεταφέρονται και στα όνειρα του, αλλά μεταμορφώνονται και παρουσιάζονται με έναν πιο ευφάνταστο και σουρεαλιστικό τρόπο. Το έργο κατά κάποιον τρόπο περιγράφει τη διαδικασία του ονείρου. Σε ένα όνειρο μπορούμε να βιώσουμε καταστάσεις φτιαγμένες από την καθημερινότητα μας, αυτές μπορούν να μετατραπούν και να γίνουν ανεξήγητες ή να πάρουν μια τροπή εκπληρώνοντας τις σκέψεις, τις επιθυμίες και τα κίνητρα μας τα οποία πηγάζουν από το ασυνείδητο.

Apex: Το *Apex* περιγράφει τις συνέπειες του ανθρωπίνου αποτυπώματος στο ακουστικό περιβάλλον στο οποίο ζούμε. Η αδιάκοπη αναζήτηση ενός μοντέρνου τρόπου ζωής και η συνεχής τεχνολογική εξέλιξη, έχουν επηρεάσει αισθητά το ηχοτοπίο το οποίο μας περικλείει, εισάγοντας όλο και περισσότερο θόρυβο στην καθημερινότητα μας. Το έργο παρουσιάζει αυτήν την ιδέα με τον συμβολισμό μιας «αδιάκοπης μηχανής» παραγωγής θορύβου. Παρατηρούμε την λειτουργία της μηχανής -η οποία σχετίζεται άμεσα και με την ιδέα της ύπαρξης του παλμικού ρυθμού στο έργο- καθώς αυτή προσθέτει όλο ένα και περισσότερα στοιχεία στο σύνολό της και συνεπώς καταλαμβάνει όλο ένα και περισσότερο μέρος της προσοχής του ακροατή. Το έργο επίσης αποτελεί μια απόπειρα ηχητικής αποτύπωσης της καθημερινότητας σε ένα αστικό περιβάλλον, των διαφόρων σταδίων της ανθρώπινης δραστηριότητας μέσα σε αυτό και την χρήση της κλιμάκωσης της ηχητικής ενέργειας, η οποία οδηγείται σε μια αναπόφευκτη κορύφωση, ως ένα μέσο έκφρασης των συναισθημάτων που μπορεί να προκαλέσει σε κάποιον η επαφή του με έναν τέτοιο τόπο, όπως είναι το άγχος, το δέος, ο ενθουσιασμός ή και ο φόβος.

Scala: Η πλοκή του έργου αναδύεται σταδιακά, στην αρχή διάφοροι ανεξάρτητοι μικροίχοι εμφανίζονται και συγκεντρώνονται με αργό ρυθμό, για να οργανωθούν στην συνέχεια και να δημιουργήσουν μουσικές φράσεις. Μέσα από αυτές τις φράσεις αναδεικνύονται διάφορες πολυρυθμίες οι οποίες με την σειρά τους αυξάνονται και εν τέλει δημιουργούν μια ενοποιημένη ηχητική μάζα. Η ενέργεια αυτής της μάζας συσσωρεύεται με αποτέλεσμα να γίνεται ολοένα και πιο πυκνή μέχρι την κορύφωσή και την εκτόνωσή της. Έπειτα θα αραιώσει αφαιρώντας σταδιακά την πυκνότητα της και την οργάνωσή των επιμέρους στοιχείων της έως ότου φτάσουμε το τέλος και την αρχική ηρεμία. Η εξέλιξη του έργου μπορεί να αποτυπωθεί πολύ απλά με ένα τρίγωνο, αν και θα διακρίνουμε ότι υπάρχουν σημαντικά γεγονότα μέσα στο έργο τα οποία σπάνε την φαινομενικά γραμμική εξέλιξη του και επιδρούν με δραματικό τρόπο στην προσμονή του ακροατή.

Νίκος Κανελάκης. Κατάγεται από την Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Σύνθεση Ηλεκτροακουστικής Μουσικής στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου και συνέχισε τις σπουδές του με το μεταπτυχιακό πρόγραμμα "Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου" του ίδιου τμήματος. Κύριο αντικείμενο ενασχόλησής του είναι η σύνθεση ακουσματικής μουσικής. Τα ενδιαφέροντα του επεκτείνονται στο sound design, την μουσική ηχοτοπίου και τα διαδραστικά ηχητικά μέσα. Το 2016 έγινε μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής και από τότε τα έργα του παρουσιάζονται στις ετήσιες συναυλίες του συνδέσμου.

■ 2ο μέρος

Simona Sarchi - Αντρέας Μνιέστρης, *Naturae / Continua* (2023)
για προβολή εικόνας και πολυκαναλικού ήχου
διάρκεια 9.00

Naturae / Continua είναι ο προσωρινός τίτλος ενός τριπτυχού οπτικοακουστικού έργου σε εξέλιξη. Η S.Sarchi έχει συνθέσει το βίντεο και ο Α.Μνιέστρης την ηχητική ζώνη. Εδώ παρουσιάζουμε το 2ο μέρος του. Σχετίζεται χαλαρά με ένα κείμενο που μεταφράστηκε από τον Τ. Η. Huxley και δημοσιεύτηκε ως “Nature: Aphorisms by Goethe” στην πρώτη έκδοση του περιοδικού Nature (Τόμος 1, Τεύχος 1, 4/11/1869): “Η φύση! Είμαστε περικυκλωμένοι και αγκαλιάζονται από αυτήν: ανισχυροί να διαχωριστούμε τον εαυτό μας από αυτήν, και ανισχυροί να διεισδύσουμε πέρα από αυτήν [...] Διαμορφώνει συνεχώς νέες μορφές: ο,τι είναι, δεν υπήρξε ποτέ, αυτό που υπήρξε, δεν έρχεται ξανά. Όλα είναι καινούργια, και όμως τίποτε άλλο εκτός από το παλιό. [...] Ενεργούμε συνεχώς πάνω της, και όμως δεν έχουμε καμία εξουσία πάνω της [...]”

Simona Sarchi. Γεννήθηκε στο Μιλανο, μεγάλωσε στο Ιραν, τη Ρώμη και το Μιλανο και ζει στην Ελλάδα. Σπούδασε γραφιστική, εικονογραφηση και φωτογραφία στο Istituto Europeo di Design. Έχει εργαστεί σαν φωτογράφος, και έχει πραγματοποιήσει πολλά εθνογραφικά ρεπορταζ στη Μεση Ανατολή, τη Βόρεια Αφρική και σε πολλές άλλες χώρες. Εργάζεται σαν γραφίστας.

Αντρέας Μνιέστρης Κατοίκω στη Κερκυρα από το Νοέμβριο του 1994, οπότε και ξεκίνησα να εργαζομαι στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών. Πριν, είχα σπουδάσει Φυσική, Ηλεκτρονική Μουσική και Τεχνικές Ηχογραφησης στη Θεσσαλονίκη, το Παρίσι και το Ωκλαντ (Καλιφόρνια) αντιστοίχως και είχα εργαστεί, μεταξύ άλλων και, ως μουσικός, ηχοληπτής και συνθετής Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. Σήμερα είμαι, για λίγο ακόμα, Καθηγητής Συνθεσης Ηλεκτρονικής Μουσικής, Διευθυντής του Εργαστηρίου Ηλεκτροακουστικής Μουσικής Έρευνας & Εφαρμογών [EPHΜΕΕ] και του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Τεχνών και Τεχνολογίες του Ήχου της Σχολής Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών του Ιονίου Πανεπιστημίου. Στα τρέχοντα ενδιαφέροντά μου συγκαταλέγεται η υποστήριξη της ανάπτυξης θεωρητικού και καλλιτεχνικού έργου στο πεδίο της Ραδιοφωνικής Τέχνης ενώ παραμένουν η ανάπτυξη διατάξεων οργάνωσης και ελέγχου τρισδιάστατων χώρων ηχητικής προβολής ηλεκτροακουστικής μουσικής και η φρη τζαζ.

Απόστολος Λουφόπουλος - Μυρτώ Κορκοκίου, *Machine Gun (Revisited)* (2023)
για άλτο φλάουτο και εγγεγραμμένο ήχο, Μυρτώ Κορκοκίου: Άλτο φλάουτο
διάρκεια 11.00

Η βραβευμένη σύνθεση (*Musica Nova*, 1ο βραβείο και διεθνείς εκτελέσεις) επανέρχεται σε μία νέα μίξη. Εμπνευσμένο από τη ροκ μουσική, το έργο ενσωματώνει μια εναλλαγή ρυθμικών/αρμονικών μουσικών στοιχείων και δυναμικών αντιθέσεων. Επαναμβανόμενα ρυθμικά μοτίβα από την πλευρά του φλάουτου και του ηλεκτρονικού μέσου, αντιτίθενται σε μακρόσυρτα αρμονικά αφαιρετικά πεδία, σχοινοβατώντας μεταξύ διαφορετικών μουσικών υφών που συνδέονται μέσω της γλώσσας της ηλεκτροακουστικής μουσικής. Οι ηλεκτρονικοί ήχοι πηγάζουν κυρίως από επεξεργασμένους ήχους του φλάουτου και της ανθρώπινης φωνής, συνδυασμένοι με επεξεργασμένα ηχητικά στοιχεία της φύσης. Το μέρος του φλάουτου ενσωματώνει μια πληθώρα σύγχρονων τεχνικών εκτέλεσης, που συνδυάζονται ρυθμικά και μελωδικά με το ηλεκτρονικό μέρος.

Ο Απόστολος Λουφόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής του τμήματος Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου, σπούδασε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου. Συνθέτει για διάφορα μέσα, αλλά και αμιγώς ηχητική τέχνη. Κατέχει 19 διακρίσεις (*Ars Electronica*, *Bourges*, *Noroit*, *Metamorphoses*, *Space of Sound*, *Franco Evangelisti*, *Musica Nova*, *SCRIME*, *I. Xenakis*, *D. Dragatakis*). Έχει συμμετάσχει σε γνωστές διοργανώσεις σε σημαντικές καλλιτεχνικές σκηνές και έχει δισκογράφηση από *INA-GRM*, *Musiques & Recherches*, *Ionian University*, *CyberArts*, *Touch Records*, παρτιτούρες από *S. Zerbini* (Milano) and *Just Flutes* (London). Το ερευνητικό έργο περιλαμβάνει δημοσιεύσεις και συμμετοχή σε διεθνή συνέδρια και προγράμματα. Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας.

Η Μυρτώ Κορκοκίου είναι φλαουτίστα, συνθέτρια και εκπαιδευτικός. Κατέχει πτυχίο Μουσικών Σπουδών (Ιόνιο Πανεπιστήμιο), Μάστερ και Διδακτορικό στη Μουσική Ερμηνεία (LCMM – Ιόνιο Πανεπιστήμιο). Έχει συμμετάσχει σε διεθνείς διοργανώσεις και γνωστές σκηνές (Μέγαρο Μουσικής, Φ. Νάκας, *Aboutt*, *Beton7*, *Onassis Cultural Centre*, *Salford Sonic Fusion Manchester*, *BFS convention Manchester*, *NFA convention New Orleans*, *ICMC/SMS*, *NFC Washington, D.C*). Ερμηνεύει, αυτοσχεδιάζει και συνθέτει για φλάουτο και ηλεκτρονικά μέσα. Έχει βραβευτεί σε διεθνείς διαγωνισμούς (*Musica Nova*, *Dragatakis*, *Franco Evangelisti*, *Bourges*) και παρτιτούρες έχουν εκδοθεί από την *Forton Music* του Λονδίνου. Έχει διδάξει στο ΤΕΙ Ιόνιων Νήσων, στη Β'βάθμια εκπαίδευση, και διδάσκει στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 26/5/2024

Αγάπη Ζάρδα *Άθενς 2.0* ηχητική εγκατάσταση

Η ηχητική εγκατάσταση *Άθενς 2.0* εξερευνά, ακροάζεται, συλλέγει και τοποθετεί σε διαφορετικό τόπο και χρόνο τα ηχητικά τοπία της πόλης των Αθηνών. Μια πόλη όμορφη, σκληρή, γοητευτική και ταυτόχρονα απογοητευτική. Μια πόλη με παρελθόν και συγχρονία, σε συνθήκη συνεχούς αλλαγής και επανάληψης σαν σε κινηματογραφικό βρόχο.

Ξεκινώ. Την ακροάζομαι εκ νέου.

Ακούω την καθημερινότητα που περιφέρεται στον ιστό της. Μονότονοι, περίπλοκοι, θορυβώδεις συνηθισμένοι ήχοι στην πόλη. Κάθε φορά, μου επιφυλάσσουν και μια έκπληξη. Τους καταγράφω και τους τοποθετώ σε άλλο τόπο. Μπορούν να υπάρξουν κι έτσι. Ίσως, λίγο διαφορετικά. Κάνουν παιχνίδι για χάρη των αυτιών μας.

Ξεκινώ. Ακούω. Ακροάζομαι.

Η Αγάπη Ζάρδα είναι απόφοιτος του τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΕΚΠΑ) με ειδίκευση στην «Ορχηστική Τέχνη» (Δημιουργικός χορός) και του Παιδαγωγικού Τμήματος Προσχολικής Εκπαίδευσης (ΠΘ) με ερευνητικό ενδιαφέρον τη Δημιουργική Μουσική Παιδαγωγική και τις Τεχνολογίες Ήχου. Τα τελευταία χρόνια ασχολείται με την Ηλεκτροακουστική μουσική και πιο συγκεκριμένα τη Σύνθεση Ηχοτοπίου. Αυτή την περίοδο παρακολουθεί το ΔΜΠΣ «Τέχνες και Τεχνολογίες του Ήχου» του τμήματος Μουσικών Σπουδών και Τεχνών Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου. Παίζει και σπουδάζει τρομπέτα με εστίαση στην πρακτική του ελεύθερου μουσικού και ηχητικού αυτοσχεδιασμού. Από το 2023 είναι μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής (ΕΣΣΗΜ).